

Sygn. akt II K 148/17

PR Ds 479.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2017r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świnoujściu – M. K.

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2017r.

sprawy **A. R.**,

s. M. i K. z d. I.,

ur. (...) w Ś.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od nieustalonej daty dziennej miesiąca lutego 2016r. do dnia 7 czerwca 2016r. w Ś., wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o masie netto 22,54 grama,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w nieustalonej dacie dziennej miesiąca kwietnia 2016r., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków psychotropowych w postaci chlorowodoru kokainy o masie netto 9,87 grama w ten sposób, że środki te przemieścił z państwa członkowskiego Danii na terytorium Polski przez przejście graniczne Ś.-A.,

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonego A. R. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w punkcie I, tj. występku z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz.U. z 2017r. poz. 783 ze zm.) i za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz.U. z 2017r. poz. 783 ze zm.) oraz art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci marihuany o wadze 22,28 grama (po badaniach) wraz z opakowaniem, zarządzając jednocześnie jego zniszczenie,

III. oskarżonego A. R. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w punkcie II, tj. występku z art. 55 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz.U. z 2017r. poz. 783 ze zm.) i za ten czyn na podstawie art. 55 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 20 zł (dwadzieścia 00/100) złotych każda,

IV. na podstawie art. 70 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz.U. z 2017r. poz. 783 ze zm.) oraz art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci kokainy o wadze 9,77 grama po badaniach wraz z opakowaniem, zarządzając jednocześnie jego zniszczenie,

V. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. R. karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza zatrzymanie od dnia 7 czerwca 2016r. godz. 17.10 do dnia 8 czerwca 2016r. godz. 11.59 przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i karę tę uznaje za wykonaną w zakresie jednego dnia,

VII. zasądza od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 546,90 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 500 zł.

Sygn. akt II K 148/17

UZASADNIENIE

A. R. jest mieszkańcem Ś.. W dniu 07.06.2016r. kiedy wchodził on do wnętrza wynajmowanego garażu przy ul. (...) za nim weszli do pomieszczenia funkcjonariusze Policji z K. Ś., którzy zażądali wydania środków, których posiadanie jest zabronione. A. R. oświadczył, że nie posiada takich rzeczy. Funkcjonariusze przystąpili do przeszukania garażu i w jego wyniku ujawnili worek foliowy z zapięciem strunowym z zawartością marihuany o wadze 22,54 g oraz worek foliowy z kokainą o wadze 9,87 g.

W mieszkaniu zaś A. R. oraz w wyniku przeszukania jego osoby nie ujawniono narkotyków.

Marihuanę A. R. otrzymał od nieżyjącej już osoby w lutym 2016r. , przechowywał ją albowiem sam jej zażywa. Zaś kokainę zakupił na terenie Dani – w K. od K. o imieniu O. płacąc 500 koron duńskich za gram substancji, przywiózł ją samochodem do Polski.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, A. R. k. 28-29 akt,
- zeznania świadka M. C. k. 19-20, 122-122 akt,
- protokół przeszukania mieszkania k. 9-10 akt,
- protokół przeszukania garażu k. 4-12 akt,
- protokół przeszukania A. R. k. 14-15 akt,
- protokół użycia testera narkotykowego k. 16 - 17 akt,
- protokół z ważenia środków odurzających k. 18 akt,
- opinia z PUM S. z dnia 16.11.2016r. k. 63-65 akt,

W postępowaniu zarzucono oskarżonemu to, że w okresie od nieustalonej daty dziennej miesiąca lutego 2016r. do dnia 7 czerwca 2016r.

w Ś., wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o masie netto 22,54 grama, tj. czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz to, że w nieustalonej dacie dziennej miesiąca kwietnia 2016r., wbrew przepisom ustawy z dnia

29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia środków psychotropowych w postaci chlorowodoru kokainy o masie netto

9,87 grama w ten sposób, że środki te przemieścił z państwa członkowskiego Danii

na terytorium Polski przez przejście graniczne Ś.-A., tj. czyn z art. 55 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

A. R. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że zarówno marihuana jak kokaina stanowią jego własności, że marihuanę otrzymał do A. Z. w lutym 2016r., a A. Z. już nie żyje, że trzymał ją na własny użytek, bo lubi ją palić, ale, że nie jest uzależniony od narkotyków. Zaś co do kokainy wskazał, że zakupił ją w Dani w K. od K. o imieniu O. płacąc 500 koron duńskich za gram substancji i, że przywiózł ją samochodem do Polski.

Dowód:

- wyjaśnienia A. R. k. 28-29 akt,

Zdaniem Sądu wyjaśnieniom oskarżonego można dać wiarę, albowiem są spójne z pozostałym materiałem dowodowym. W wyjaśnieniach oskarżony wskazał czas i miejsce wejścia w posiadanie narkotyków, wskazał osoby, od których je dostał i zakupił. Wiedział, że są to narkotyki – schował je w pomieszczeniu garażowym. Taką samą relację jak w wyjaśnieniach zdał funkcjonariuszom podczas przeszukania.

W postępowaniu przesłuchano w charakterze świadka **M. C.** (k. 19-20, 122-122 akt). Świadek zeznał, że już wcześniej widywał A. R. w garażu, że w dniu ujawnienia narkotyków wszedł do wnętrza garażu za podejrzanym, że tam ujawnili środki, a A. R. wskazał ich pochodzenie.

Zdaniem Sądu zeznania tego świadka są wiarygodne. Zauważyć należy, że zeznania te są spójne z pozostałym materiałem dowodowym protokołem przeszukania i ujawnienia środków, protokołem ważenia środków, opinią z laboratorium, ale też wyjaśnieniami samego oskarżonego. Zdaniem Sądu nie nasunęły się żadne wątpliwości co do wiarygodności zeznań tego świadka.

W sprawie zgromadzono dokumenty: protokół przeszukania mieszkania k. 9-10 akt, protokół przeszukania garażu k. 4-12 akt, protokół przeszukania A. R. k. 14-15 akt, protokół użycia testera narkotykowego k. 16 - 17 akt, protokół z ważenia środków odurzających k. 18 akt, opinia z PUM S. z dnia 16.11.2016r. k. 63-65 akt.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie należało dać wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonym w sprawie, albowiem nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do ich wiarygodności, ani też strony tegoż zarzutu nie podnosiły. Należało zatem uznać, że zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w sposób przewidziany prawem. W opinii Sąd nie dostrzegł ażeby była ona niespójna, niejasna czy wewnętrznie sprzeczna.

Oskarżony jest mieszkańcem Ś.. Ma wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu, jest bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych i osiąga miesięcznie dochody w wysokości około 2.000 zł. Jest rozwiedziony i ma dwoje dorosłych dzieci. Nie posiada nieruchomości ani wartościowych ruchomości. Jest zdrowy fizycznie i psychicznie. Był dotąd karany sądownie wielokrotnie tj. 14 krotnie. Ostatnio przebywał w ZK w dniu 20.10.2007r.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. R. k. 28 - 29 akt,

- dane o karalności k. 114 - 117 akt,

- dane osobopoznawcze k. 43 akt,

- dane z NOE Sad k. 119 akt,

W związku z powyższym, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, według Sądu A. R. dopuścił się czynów bezprawnych zagrożonych karą, których społeczna szkodliwość jest więcej niż znikoma.

Mając na względzie, że oskarżony jest zdalny do przypisania mu winy, Sąd uznał, że dopuścił się on zarzuconych mu w akcie oskarżenia czynów tj. tego, że w okresie od nieustalonej daty dziennej miesiąca lutego 2016r. do dnia 7 czerwca 2016r.

w Ś., wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środków odurzających

w postaci marihuany o masie netto 22,54 grama, tj. czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz to, że w nieustalonej dacie dziennej miesiąca kwietnia 2016r., wbrew przepisom ustawy z dnia

29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia środków psychotropowych w postaci chlorowodoru kokainy o masie netto

9,87 grama w ten sposób, że środki te przemieścił z państwa członkowskiego Danii

na terytorium Polski przez przejście graniczne Ś.-A., tj. czyn z art. 55 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

W ocenie Sądu oczywisty stan faktyczny w niniejszej sprawie pozwolił na przyjęcie, że oskarżony wyczerpał znamiona czynów z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – oraz czynu z art. 55 ust. 1 tejże ustawy. Nie ma wątpliwości, że środki jakie posiadał to narkotyki, co potwierdziła opinia biegłych i nie ma wątpliwości, że kokainę nabył na terenie Dani – sam to wskazał.

Na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że był dotąd karany sądownie i to czternastokrotnie. Na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że posiadał dwa rodzaje narkotyków, że jedno celowo zakupił. Z opinii biegłych wynika, że posiadaną przez oskarżonego marihuanę można odurzyć 150 osób, a kokainą aż 197 osób. Na korzyść oskarżonego przemawia to, że przyznał się do czynów.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że adekwatna do czynu oskarżonego była kara za czyn I z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – 1 roku pozbawienia wolności. Jest to dolna granica zagrożenia za ten czyn, jednak Sąd orzekł karę tę jako bezwzględną. Za czyn z art. 55 ust. 1 tejże ustawy Sąd orzekł karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda (grzywna obligatoryjna orzekana obok kary zasadniczej). Zdaniem Sądu kary te były adekwatne do ilości posiadanych narkotyków. Mając na uwadze różnorodność narkotyków, ich ilość, wielokrotną karalność oskarżonego Sąd orzekł karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu kara ta jest adekwatna do czynów i spełni swoje zadania prewencji indywidualnej i ogólnej. Wymierzając tę karę Sąd także miał na uwadze to, że od 09.11.2010r. oskarżony nie był karany oraz to, że nie był dotąd karany za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W ocenie Sądu oskarżony jako osoba w sile wieku, zdrowa także bez problemu zdoła karę grzywny uiścić.

Na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz.U. z 2017r. poz. 783 ze zm.) oraz art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci marihuany o wadze 22,28 grama (po badaniach)

wraz z opakowaniem i analogicznie takie orzeczenie zawarto w wyroku na podstawie art. 70 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 44 § 2 k.k. co do kokainy o wadze 9,77 grama i opakowania – z zarządzeniem ich zniszczenia.

Na poczet kary pozbawienia wolności Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył zatrzymanie od dnia 7 czerwca 2016r. godz. 17.10 do dnia 8 czerwca 2016r. godz. 11.59 przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i karę tę uznaje za wykonaną w zakresie jednego dnia.

Sąd także zasądził od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 546,90 zł oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 500 zł. Oskarżony będąc osobą w sile wieku, zdrową jest zdolny zarobkować i koszty i opłatę uiścić.